

О. Зіменко

ІНТЕРНЕТ-АДИКЦІЯ В КОНТЕКСТІ ВИВЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ВПЛИВУ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

O. Zimenko

INTERNET ADDICTION IN THE CONTEXT OF THE STUDY OF INFORMATION INFLUENCE IN SOCIAL NETWORKS

Останні покоління стали свідками багатьох змін у житті. Інформація є необхідною кожному та її важливість у сучасному світі продовжує зростати. Недаремно з'явився вираз «хто володіє інформацією, той володіє світом». Цю цитату Натан Ротшильд сказав багато років тому, проте актуальність цього виразу не вимірюється часовими межами. Найпопулярнішим джерелом інформації сьогодення є Інтернет. Зважаючи на розповсюдженість Інтернету та соціальних мереж, актуалізувалась проблема інтернет-адикції, яка є дуже важливим аспектом у контексті вивчення загального інформаційного впливу.

Дослідники М. Йерусалема та А. Хан за допомогою опитування спробували побудувати надійну та конструктивно валідну психометричну шкалу для реєстрації багатовимірної інтернет-залежності. Автори розробили 48 пунктів для чотирьох змістових напрямів, які були оцінені всіма учасниками опитування за допомогою чотирирівневої рейтингової шкали Лайкерта. Метою побудови було формування 20-пунктової загальної шкали інтернет-залежності, що складається з чотирьох підшкал, які фіксують чіткі характеристики інтернет-залежності.

Дослідження проводилось за допомогою опитувальника на інтернет-ресурсі. Було зазначено, що всі користувачі Інтернету повинні відчувати себе адресованими, а не лише ті, хто нібито витрачає занадто багато часу на діяльність в Інтернеті. Рівень відповідей цієї випадкової вибірки можна назвати високим для онлайн-опитувань, він становить 62,4%.

На думку дослідників, інтернет-залежність слід розуміти як сучасний розлад поведінки або ж ескалацію нормальної поведінки, орієнтованої на медіа. Інтернет-залежність можна класифікувати як особливу форму технологічної залежності, що характеризується взаємодією людини й машини (що тоді також включатиме, наприклад, комп'ютерну або телевізійну залежність). У цій класифікації змісту технологічні залежності були б підкатегорією поведінкових залежностей запропонованих Марксом (1990) у вигляді системи.

Подібно до Йерусалема та Хан, Грінфілд використовував простий діагностичний контрольний список і визначив лише 990 або 5,7 відсотка користувачів Інтернету (переважно американців і канадців) як інтернет-залежних. Грінфілд не тільки провів дослідження за участю найбільшої кількості учасників — він також повідомив про найнижчий рівень поширеності серед опублікованих досліджень.

Отже, стверджувати про поширеність інтернет-залежності згідно з результатами вищезазначених досліджень важко, оскільки в кожному дослідженні використовувалися різні, самостійно розроблені інструменти опитування та встановлювалися різні, більш-менш довільні критерії (порогові точки), за якими учасників опитування класифікували як інтернет-залежних. Нарешті, твердження про поширеність інтернет-залежності також ускладнюється формальними властивостями використовуваних діагностичних інструментів. Замість діагностичних інструментів, які були сконструйовані відповідно до встановлених методологічних критеріїв психометрії,

для відповіді представлені прості контрольні списки, на які здебільшого потрібно відповісти «так» чи «ні». Крім цього, оцінювання проводились на зручній вибірці користувачів, а платформою були інтернет-ресурси, що ставить під сумнів валідність результатів. Можемо висувати, що дослідження інтернет-залежності — багатогранне, але складне явище, яке потребує додаткового висвітлення з боку українських та світових вчених.

Г. Єрмолаєва

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ, БІБЛІОТЕЧНОЇ ТА АРХІВНОЇ СПРАВИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ВИКЛИКИ ЧАСУ

G. Yermolaieva

FEATURES OF THE TRAINING OF BACHELORS OF INFORMATION, LIBRARY AND ARCHIVAL AFFAIRS UNDER THE CONDITIONS OF MARITAL LAW: THE CHALLENGES OF THE TIME

Професійну підготовку бакалаврів інформаційної, бібліотечної та архівної справи у закладах вищої освіти (ЗВО) потрібно здійснювати в інноваційному освітньому середовищі, зорієнтованому на запити суспільства й особистості. Фахова вища освіта переживає постійні зміни та випробування під час свого формування та реформування: навчальний процес у закладах освіти протягом останніх років (2019, 2020, 2021) майже проводився в умовах карантинних обмежень. Під час всесвітньої пандемії вона здобула ряд особливостей у зв'язку з тим, що навчання у ЗВО стало змішаним та дало можливість поєднувати заняття з онлайн-діяльністю через дистанційне навчання. У цьому напрямку ЗВО України накопичили певний позитивний досвід, оскільки в умовах пандемії COVID-19 значна їх частина впровадила в освітній процес сучасні інформаційні комп'ютерні технології. Серед іншого вони забезпечують: віддалений доступ до розкладу занять; віддалений доступ до бібліотечних ресурсів, репозиторію та інших інформаційних баз тощо; можливість дистанційного проведення занять (лекційних, практичних, проведення контролів знань, ведення консультацій тощо), зокрема формування віртуальних груп студентів які знаходяться в різних місцях, надання їм доступу до необхідних методичних матеріалів тощо; відеозапис занять з можливістю його переглянути за необхідністю, зокрема тими студентами, які не змогли бути присутніми на заняттях у відведений час; моделювання і симуляцію практичних і лабораторних занять, які за традиційними технологіями потребують спеціального обладнання; контроль відвідування студентами занять; доступ студентів і викладачів до необхідних програмних продуктів; і багато іншого.

Після 24 лютого 2022 року, коли рф розпочала масштабне вторгнення до України, освіта в умовах воєнного стану потребує від науково-педагогічного складу ЗВО максимальної перебудови й активізації своїх професійних якостей.

Як і в більшості закладів освіти в умовах воєнного стану, у Відокремленому підрозділі «Миколаївська філія Київського Національного Університету Культури і Мистецтв» впроваджено дистанційну форму навчання. Науково-педагогічні працівники забезпечують освітній процес, одночасно комбінуючи технології відеозв'язку (відповідно до розкладу), платформ електронного навчання, електронну пошту, надаючи можливість студентам обрати максимально зручний спосіб опанування матеріалу та виконання завдань, залежно від умов та можливостей. Сьогодні — це